

Salsa!.doc

3

JAARGANG 3 | SEPT 2007
DRIEMAANDELIJKE UITGAVE

NIEUWSBRIEF VAN DE VRIENDEN VAN HET LEUVENS STADSARCHIEF

Een tussentijdse balans en een blik op de toekomst

Dit editoriaal geeft mij de gelegenheid om een tussentijdse balans op te maken. Voor eerst breng ik graag een warme groet aan alle vrienden van het Leuvense stadsarchief die hun lidmaatschap hebben hernieuwd, of die vanaf dit jaar als nieuw lid tot onze vereniging zijn toegetreden. Dankzij deze steun kan *Salsa!.doc* vier keer per jaar verschijnen en kan onze vzw de werking en de collecties van het stadsarchief beter bekend maken en ondersteunen.

Gedurende de voorbije maanden heeft SALSA! niet stil gezeten. Op 22 april 2007 was er naar aanleiding van Erfgoeddag de actie 'Papier hier!'. Wie thuis al dan niet 'mysterieuze' documenten of familiepapieren had, of wie wilde weten wie of wat er op prenten of oude foto's stond afgebeeld of welk verhaal er aan verbonden was, kon zijn 'schatten' ter identificatie en waardering komen voorleggen. De formule sloeg aan en de hele namiddag was het in de leeszaal van het stadsarchief een druk gaan en kornen van belangstellenden die individueel en onder grote publieke belangstelling deskundige uitleg kregen over wat zij hadden meegebracht.

Muziekpartituren, oude drukken, foto's, prenten, diploma's, prentbriefkaarten en een ongedateerde affiche passeerden de revue. Dit laatste stuk trok speciaal de aandacht van de archivariissen. Uit de tekst van de affiche was duidelijk dat het ging om een klacht van de marktkramersbond tegen het Leuvense stadsbestuur over de verplaatsing van de wekelijkse vrijdagmarkt. Er was echter meer. Op de affiche stond een officiële stempel van de stad Leuven en een registratienummer. Dankzij deze gegevens was het eenvoudig om meer over het stuk te weten te komen. Het archief van de Leuvense stedelijke politie, dat in het stadsarchief wordt bewaard, bevat een reeks 'afficheboeken', waarin alle affiches genoteerd staan die krachtens een politiereglement van 1892 door een openbare aanplakker werden aangeplakt. Zo werd onmiddellijk duidelijk dat het voorgelegde stuk op 4 juni 1932 aan het stadsbestuur was overgemaakt en dat er op 6 juni 1932 twintig exemplaren op even zoveel plaatsen in Leuven waren uitgehangen. Het gestempelde en geregistreerde exemplaar was, zoals alle andere affiches, bestemd voor het gemeentesecretariaat. Dat het stuk nu bij een particulier opdook, wijst er op dat het na registratie ofwel naar het stadsarchief was overgebracht, of dat het ooit uit het archief was verdwenen. Nadat de niets vermoedende 'eigenaar' van zijn verbazing was bekomen en het voor iedereen duidelijk was dat de affiche tot het openbaar bezit behoorde, was hij bereid om het stuk aan het stadsarchief over te dragen. Het archief bezorgde hem daarop graag een digitale reproductie van de affiche in kwestie.

Deze zomer namen drie bestuursleden ontslag. Zij stonden allen mee aan de wieg van SALSA! en geven nu de fakkel door. Ik bedank hier Bieke Jorissen, Gilbert Huybens en Jan Caluwaerts dan ook graag voor hun inzet gedurende de voorbije drie jaar. Het SALSA!-verhaal gaat echter verder en op de Algemene Vergadering van 3 juli werden vier nieuwe bestuursleden aangesteld. Hun namen staan vermeld op de laatste pagina van deze nieuwsbrief. Ik dank hen voor de bereidwilligheid waarmee zij zich voor SALSA! willen inzetten en wens hen een goede bestuurstermijn en veel SALSA!-energie.

Tot slot nog een blik op de toekomst van ons verleden. Het verhaal van de Leuvense Werkhuizen van Weldadigheid was tot nog toe te weinig bekend. Dankzij de grondige studie van Caroline Vleugels is nu ook dit 'gat in ons geheugen' gevuld. Het komende SALSA!-Cahier is geheel aan de boeiende geschiedenis van dit negentiende-eeuwse armenhuis gewijd. Het verschijnt nog dit jaar en zal op de SALSA!-avond van 6 december 2007 in het auditorium van Tweebronnen worden gepresenteerd. Meer gegevens staan vermeld op de laatste pagina van deze nieuwsbrief.

I N H O U D

Een tussentijdse balans en een blik op de toekomst	1
Rubriek: Burengerucht	2
Rubriek: Uit goede bron	3
Rubriek: Collectie in de kijker	4
Een merkwaardige reeks foto's	6
Rubriek: Handel in beeld	7
Colofon en praktische informatie	8
Activiteiten van Salsa! vzw	8

burengerucht

Religie en mystiek in de kunst: het archief van het echtpaar Pierre Van Humbeeck-Maria Piron.

KADOC-KULeuven bewaart verscheidene archiefbestanden die nauw verbonden zijn met de stad waar het centrum zijn thuisbasis heeft. Een eenvoudige zoekopdracht in de webdatabase ODIS (www.odis.be) leert dat bijna vijftig door KADOC bewaarde archieven het geografisch trefwoord 'Leuven' meekregen. De zeer verscheiden lijst telt onder meer archieven van sociale organisaties, godvruchtige genootschappen, syndicale leiders, politici, figuren uit de vrouwen- en milieubeweging, cultuurorganisaties, scholen, priesters, kloosters en architecten. Eén van die archieven is dat van het kunstenaarsechtpaar Pierre Van Humbeeck-Maria Piron.

Pierre Van Humbeeck (1891–1964), Brusselaar van geboorte, kreeg zijn kunstenaarsopleiding in de hoofdstad en in Parijs. Als verpleger aan het IJzerfront werd hij sterk bewogen door het menselijk lijden, dat een hoofdthema zou wor-

den in zijn werk in de trant en met het kleurenpalet van de Vlaamse expressionisten. In 1920 huwde hij de kunstenares Maria Piron (1888–1969), opgeleid in Brussel en o.a. als tekenlerares werkzaam in de Provinciale Normaalschool in Leuven. In het begin van haar carrière legde zij zich vooral toe op etsen en kopergravures. In deze techniek maakte zij zeer treffende portretten, o.m. van kardinaal Mercier. Het jonge koppel vestigde zich eerst in Heverlee, vanaf 1927 in Leuven in een woning aan de Mechelsevest.

Religie en liturgie, filosofie en mystiek namen van meet af aan een centrale plaats in in het leven en werk van beide artiesten. Pierre Van Humbeeck nam met zijn werk vooral deel aan de Salons voor Religieuze kunst. Het atelier van het echtpaar werd een centrum van hernieuwde chris-

telijke spiritualiteit. Zij onderhielden contacten met vooraanstaande religieuzen, kunstenaars en cultuurverantwoordelijken. Zo waren zij actief in de kring *La Croix Latine* rond de kunstenaar-monnik Dom Martin van de abdij van Keizersberg, bekend voor zijn prachtige art-deco edelsmeedwerk. In 1938 stichtte het koppel in Brussel de spirituele beweging *Art et Louange*, (wellicht in navolging van de Franse vereniging met dezelfde naam) met als bekommernis de kunst en het kunstambacht te zuiveren volgens het christelijk ideaal van de mysticus Ruusbroec. Het echtpaar vormde ook het voorzittersduo.

Uit goede bron

Stedelijke sigaren in het stadsarchief

Leden waren o.m. Albert Servaes, Marcel Laforet en Felix Jacques.

In de loop der jaren evolueerde de stijl en thematiek van de beide kunstenaars.

Pierre Van Humbeeck zou in toenemende mate warme kleuren aanwenden in een overwegend figuratief werk. Naar het einde van zijn leven schilderde hij vooral etherische kinderfiguren. Maria Piron kampte met een afnemend gezichtvermogen; zij legde zich minder toe op grafiek en werkte meer met olieverf en pastel. De belangrijkste thema's in haar werk waren Onze-Lieve-Vrouw, kerkinterieurs, begijnhoven en andere pittoreske huisjes. Het archief van het kunstenaarsrechtspaar Van Humbeeck-Piron werd tot 1997 bewaard in hun vroegere woning, later het naar hen genoemde provinciaal museum in Leuven. Het bevat de nodige dossiers voor biografisch onderzoek, evenals voor een studie van opvattingen, stijl en werken van de beide kunstenaars. Zo zijn hun diploma's en certificaten aanwezig, naast stukken inzake afkomst en familie. Het archief biedt de onderzoeker ook tal van voorstudies, schetsen en ontwerptekeningen van artistieke realisaties. Boeiend zijn de stukken betreffende tentoonstellingen, kunstkritieken en diverse knipsels over de productie van het echtpaar. Tot de meest waardevolle delen behoren de dossiers met voordrachten en met brieven van tal van vooraanstaande geestelijken, kunstenaars en cultuurverantwoordelijken. Die bieden als geen ander een zicht op de inspiratie en de visie van de archiefvormers. Die laatsten ontwierpen in 1937-1938 ook een in het archief aanwezige leerprogramma *Ateliers d'Art et artisanat* voor de kunstafdeling aan het Mater-Dei instituut van de zusters Annonciaden te Banneux. Verscheidene dossiers belichten tenslotte de (materiële) uitbouw van het naar het echtpaar genoemde museum in Leuven. Een uitgebreid documentatiebestand in verband met kunst en religie, een unieke fotocollectie en een interessante bibliotheek vervulden dit waardevolle bestand. Het archief is raadpleegbaar in KADOC na toestemming van de archivaris.

GODFRIED KWANTEN

Het stadsarchief van Leuven is momenteel volop bezig met het schonen en herverpakken van dossiers uit de periode na 1830. Tijdens deze tijdrovende bezigheid doen de archiefmedewerkers soms verrassende ontdekkingen. Een zeldzame foto, een waardevolle affiche en heel soms ook een staal zonder waarde. Een dossier van de dienst communicatie had wel een bijzonder reukje.

De collegezitting van 21 mei 1970 was er een voor fijnproevers. Op de agenda stond de aankoop van een partij sigaren en cigarillo's. De beslissing werd niet aan het toeval overgelaten: de aangevraagde offertes die werden voorgelegd waren immers rijkelijk voorzien van de nodige stalen. Hiermee kon het college de beste leverancier aanduiden op basis van proefondervindelijk onderzoek.

Ter opluistering van vergaderingen, recepties, gouden bruiloften en andere feestelijkheden bood het stadsbestuur reeds in de jaren 1930 sigaren aan. In 1960 werd het aanbod uitgebreid met cigarello's. De stedelijke feestcommissie zag er nauwlettend op toe dat de voorraden tijdig werden aangevuld. Belangrijkste leveranciers waren, afhankelijk van het meest gunstige aanbod, de firma's Van Ertrijck, Vander Elst en Dederen (allen uit Leuven) en Alto (gevestigd in Turnhout).

Naarmate de jaren verstreken nam de vraag naar sigaren toe. Waar in het begin van de jaren vijftig een jaarlijkse bestelling van duizend sigaren quasi voldoende was, liep dit twintig jaar later op tot tweeduizend sigaren elke zes, zeven maanden. De feestcommissie wilde echter niet altijd alleen voor de kosten opdraaien. Al in 1952 werd het college verzocht de dienst onderwijs voor ten minste de helft van de kosten te laten tussenkomen aangezien een groot deel van de bestellingen ter gelegenheid van 'examens en zittingen in-zake onderwijs' werden gebruikt.

Aanvankelijk werden de sigaren geleverd op het secretariaat. Vanaf 1957 echter werd de firma's gevraagd te leveren 'op onze dienst archieven'.

Met de aangeboden sigaren werd ook het beeld van de stad gepromoot. De eerste melding van aangepaste sigarenbandjes, voorzien van de afbeelding van het stadhuis, dateert uit 1961. Het aanbod van de firma Kempeneers uit de Bondgenotenlaan voor sigarenbandjes met acht ver-

schillende Leuvens monumenten kon het college in 1970 echter niet bekoren.

Ondertussen worden sigaren al lang niet meer door het stadsbestuur aangeboden. Even werd nog geprobeerd stedelijke feestelijkheden op te vrolijken met Leuvense Fonskes, (pralines met de afbeelding van het standbeeld Fonske) maar aangezien deze moeilijk in grote hoeveelheden konden worden bewaard werd hiervan snel afgezien. Het is nu de bevoegde schepen van feestelijkheden die naar eigen smaak beslist wat wordt aangeboden. Voormalig schepen van burgerlijke stand Christiane Vanneck gaf haar genodigden stevast *boudoirs* bij de schuimwijn. Huidig schepen Dirk Vansina serveert kaas en salami.

ELKE ABBELOOS

met dank aan Ann Rouckhout,
dienst communicatie

De universiteit viert feest!

Tijdens Erfgoeddag op 22 april 2007 maakte schepen van cultuur Denise Vandevort het nieuws bekend dat het stadsbestuur de collectie van wijlen Rik Uytterhoeven (1931–2006) had aangekocht. De verzameling die deze Leuenaar tijdens zijn leven uitbouwde, is zeer omvangrijk en gevarieerd. Naast postkaarten en foto's bevat zij ook heel wat andere kleine en tastbare getuigen van het verleden, zoals porseleinkaarten, facturen van Leuvense bedrijven, doodsprenten en krantenknipsels over de meest diverse onderwerpen. Zij vormt samen met de reeds eerder aangekochte collectie van wijlen Eugène Sprengers (1920–2002) een belangrijke iconografische aanwinst voor het stadsarchief.

Om het belang van de iconografische verzamelingen van Rik Uytterhoeven en Eugène Sprengers ook aan de SALSAL-leden kenbaar te maken, zullen we voortaan in de nieuwsbrief onder de rubriek 'Collectie in de kijker' bepaalde items eruit toelichten en ze linken aan archiefdocumenten of andere collectiestukken. In deze aflevering willen we u laten meegenieten van de getuigenissen over een historisch stoet uit 1884.

Op 11 mei 1884 maakte Leuven zich op voor een feestweek, ingericht door de Katholieke universiteit ter gelegenheid van de vijftigste verjaardag van haar oprichting. De *Journal des Petites Affiches* berichtte in haar editie van 18 mei 1884 uitgebreid over het feestprogramma. Indrukwekkend was de historische stoet die tijdens deze feestweek drie keer door de straten van Leuven trok, telkens een ander parcours

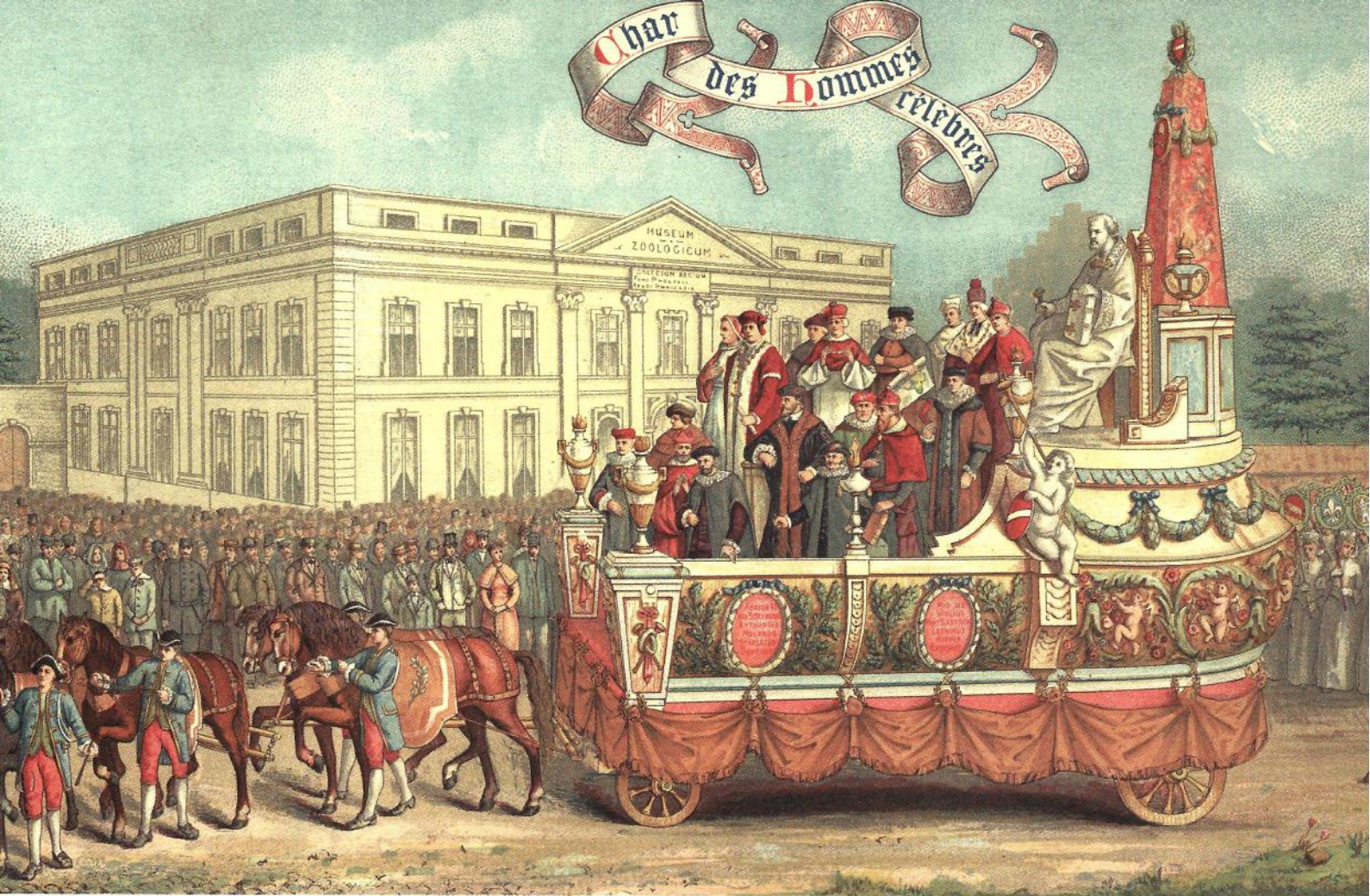
volgend. In eenentwintig groepen werd de geschiedenis van de universiteit voorgesteld: vijftien groepen verwezen naar de geschiedenis van de oude universiteit, de zes overige groepen belichtten de universiteit na 1834. Naar de rijksuniversiteit (1817–1835) werd niet verwezen. Voor de samenstelling van de groepen werd beroep gedaan op verschillende muziek- toneel- en dansverenigingen uit Leuven en omgeving. Acht praalwagens met daarop beeldhouwwerken waren onder leiding van de Leuvense beeldhouwer Franz Vermeylen ontworpen en samengesteld. Over deze historische stoet verscheen twee jaar later het *Album illustré du cortège historique à l'occasion de la restauration de l'université catholique*, uitgegeven door August Peeters-Ruelens uit de Naamsestraat. Elke groep en praalwagen wordt in dit album zeer gedetailleerd afgebeeld tegen de achtergrond van een Leuven historisch gebouw. Een verklarende notitie en de namen van de figuranten geven toelichting bij de tien lithografieën. Het album kende een aanzienlijke oplage en zowel in het universiteits- als in het stadsarchief wordt een exemplaar bewaard.

Het album is echter niet de enige iconografische getuigenis van deze historische stoet. In de collectie van Rik Uytterhoeven bevindt zich ook een album van de Leuvense fotograaf Paul Morren, dat bestaat uit negenentwintig foto's van deze unieke gebeurtenis. De gelijkenis tussen de foto's en de litho's is uitermate treffend. Dit illustreren we graag met een aantal voorbeelden.

Op de lithografie met de praalwagen van de geleerden met op de achtergrond het

achttiende-eeuwse Koningscollege in de Naamsestraat treft men quasi identiek dezelfde personen aan als op de foto. Volgens de verklarende notitie had het organisatiecomité een zeer lange lijst van beroemde Leuvense geleerden opgesteld. Het bleek in de praktijk niet haalbaar om hen allemaal op de praalwagen te laten plaatsnemen en bijgevolg had het comité keuzes moeten maken. Zij koos uiteindelijk voor de theologen paus Adriaan VI (1459–1523), Godfried van Stryrode (1490–1540), Maarten Boudewijns de Rythoven (1533–1583), Jan Molanus (1533–1585) en Jean Dritius (1568–1634). Ook de rechtsgeleerden Gabriel Mudaeus (1500–1562), Viglius (1507–1577), Didier van 't Sestich (1531–1585), Elbert Leoninus (1519/1520–1598), Joachim Hopperus (1523–1576) en Jean-Joseph Raepsaet (1750–1832) kregen op de praalwagen een plaats. De Leuvense geneeskundigen werden vertegenwoordigd door Andreas Vesalius (1514–1564), Philippe Verheyen (1648–1711) en Gerard van Swieten (1700–1772). Ook beroemde namen uit de artes mochten uiteraard niet ontbreken op de praalwagen. Het organisatiecomité koos voor Desiderius Erasmus (1467–1536), Nicolas Cleynaerts

(1495–1542), Justus Lipsius (1547–1606), Eurycius Puteanus (1574–1646) en Cornelius Franciscus de Nelis (1736–1798).

De geselecteerde exacte wetenschappers tenslotte waren Gerard Mercator (1512–1594), Rembert Dodoens (1517–1585) en Balthazar Moretus. Na deze praalwagen volgde een groep van 44 jonge meisjes die aan de hand van hun embleem alle universitaire colleges vertegenwoordigden.

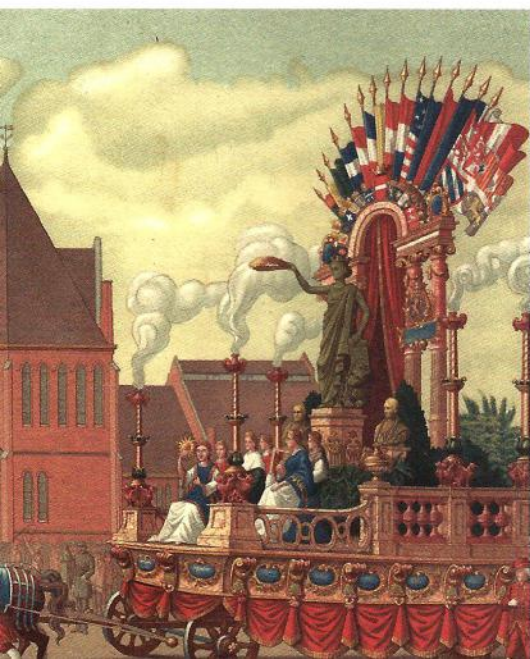
De tweede lithografie geeft een zicht op de laatste praalwagen die de heroprichting

van de universiteit symboliseert. Op de achtergrond zien we het Vesaliusinstituut met het nieuwe anatomische amfitheater in de Minderbroedersstraat. Centraal op de praalwagen staat een standbeeld dat de Belgische grondwet belichaamt met in de linkerhand het tekstbord met het artikel dat vrijheid van onderwijs garandeert. De vijf faculteiten, de Speciale Scholen en het Landbouwkundig Instituut worden uitgebeeld door zeven jonge meisjes die de zinnebeelden van de verschillende studierichtingen dragen. Links en rechts van de praalwagens werden de bustes van de eerste rectoren François Xavier de Ram (1804–1865) en Nicolas François Laforêt (1823–1872) geplaatst. De plakaten op de wagen dragen de namen van het professorencorps van 1834–1835 alsook deze van de Leuvense burgemeester en schepenen en van het Belgische episcopaat. De beide laatste groepen hadden in 1834 geijverd voor de heroprichting van de universiteit in onze stad.

Uit deze iconografische bronnen blijkt dat er kosten nog moeite werden gespaard om vijftig jaar universiteit uitgebreid te vieren. Tevens werd de trend gezet voor grootse jubileumvieringen. Het 75-jarig bestaan van de universiteit werd gevierd in mei 1909 en duurde eveneens verschillende dagen. Achttien jaar later, in 1927,

werd opnieuw gefeest, ditmaal naar aanleiding van het 500-jarig bestaan van de Leuvense katholieke universiteit. Dit acuut verouderingsproces had te maken met de verwoesting van de universiteitsbibliotheek tijdens de Eerste Wereldoorlog en de nadruk die de universiteit nadien legde op haar glorierijk verleden. Na de oorlog herdacht men niet meer de heropening van de Universiteit in 1834, maar wel haar stichtingsdatum in 1427.

MARIKA CEUNEN

Een merkwaardige reeks foto's uit het begin van de Tweede Wereldoorlog

Zoals bekend voert het stadsarchief al jaren een actief acquisitie-beleid om haar iconografische atlas van Leuven zoveel mogelijk uit te breiden. Zo haalde het archief de afgelopen jaren het nieuws met de aankoop van de omvangrijke collecties van Eugène Sprengers en Rik Uytterhoeven. Maar ook kleinere aanwinsten kunnen een verrassende kijk op de stad bieden. Een aantal foto's uit mei 1940 bijvoorbeeld...

Bij het uitbreken van de Tweede Wereldoorlog was Leuven voor de geallieerden van groot strategisch belang. De stad lag immers midden in de K.W.-linie, een verdedigingsgordel met bunkers en versperringen die liep tussen Koningshooikt bij Lier en Waver in Waals-Brabant. Een Brits expeditieleger onder leiding van de nog relatief onbekende generaal Montgomery was Leuven op 10 mei 1940 binnengetrokken en had het bevel gekregen de stad kost wat kost in handen te houden. De Britten groeven zich in en richtten overal in Leuven mitrailleursnesten op. De Duitse aanval was echter hevig en na enkele dagen van zware gevechten diende het expeditieleger zich op 17 mei 1940 terug te trekken.

In het voorjaar van 2007 kon het stadsarchief tien foto's uit deze woelige periode aankopen. Ze zijn afkomstig van een onbekende Duitse soldaat uit Leipzig die zijn doortocht door Leuven in mei 1940 op de gevoelige plaat vastlegde. De militair fotografeerde onder andere de brandende Vaartkom, een opgeblazen brug over de Leuvense Vaart en de verwoestingen in de Tiensestraat. Deze unieke tijdsbeelden werden als aparte reeks in onze fototheek opgenomen en zijn raadpleegbaar in de leeszaal.

In deze nieuwsbrief publiceren we in primeur alvast drie interessante exemplaren. De eerste geselecteerde foto geeft een uitzonderlijk beeld van de versterkingen die de militairen op het Fochplein hadden opgericht. Het Brits expeditieleger had de stad inmiddels verlaten. Enkel de zandzakken getuigen nog van hun aanwezigheid.

Op een andere foto zien we de restanten van dit leger: Britse militairen worden in de omgeving van Leuven weggeleid door Duitsers. Voor deze soldaten zat de oorlog er op en had de toekomst minstens vijf jaar krijgsgevangenschap in petto.

Tenslotte bieden we u een uniek sfeerbeeld van het Leuvense stationsgebouw anno 1940. De onbekende fotograaf stond voor deze opname op het perron en legde zo de toenmalige kiosk en de oude perronoverkapping voor ons vast. Een Duits militair voertuig trekt alle aandacht en symboliseert de realiteit van een nieuwe bezetting.

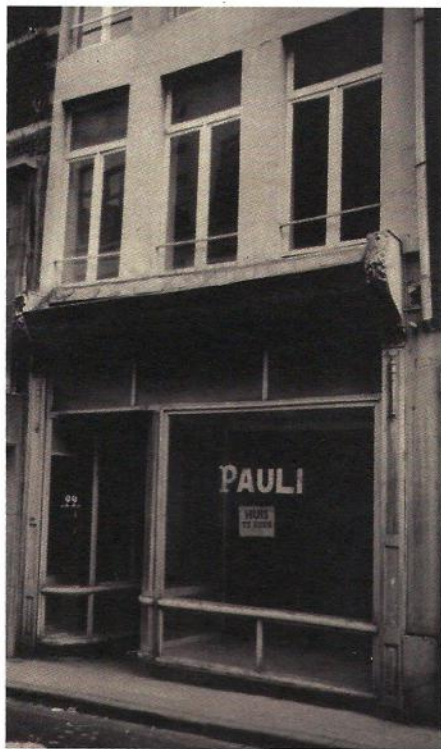
Deze reeks van tien foto's betekent een boeiende aanvulling op onze reeds bestaande verzameling oorlogsiconografie. De foto's sluiten immers perfect aan bij een aantal Britse sfeerbeelden van het expeditieleger en een andere reeks over de aankomst van de eerste Duitse militairen. Beslist de moeite waard om eens op te vragen in de leeszaal van het stadsarchief.

PIET VELDEMAN

Stoffenhandel Pauli in de Mechelsestraat viert gouden jubileum

Léon Pauli en Agnès Nagels openden in augustus 1957, onmiddellijk na hun huwelijksreis, hun eerste stoffenwinkel in de Mechelsestraat nr. 22. Léons vader, die als enige geïnteresseerde tijdens de openbare verkoop opdaagde, kon begin jaren '50 het huis met een oppervlakte van 4 are voor 300.000 BEF aankopen.

Dit historische pand dat *Den Gulden Coppe* of *Die gulde schale* genoemd werd, was in 1597 een herberg van een zekere Peter Verlaenen. Voorafgaand aan de stoffenzaak waren er onder andere een behanger, schoenwinkel en een showroom van auto's gevestigd, waarbij de laatste er zelfs in geslaagd was een Borgward (Duits automodel) in de vitrine te krijgen. Tegenwoordig vind je hier restaurant *De Blauwe Maan*.

De winkel was aanvankelijk gespecialiseerd in stoffen voor dameskleding. Van degelijke stoffen ook mooie kleding maken, was ook in die tijd niet altijd even vanzelfsprekend, zeker niet wanneer je wat buiten de normale maten viel. Zo kwamen Léon en Agnès op het schitterende idee om voor hun klanten maatkleding

te ontwerpen. Het motto: *Kies uw stof naar keuze, wij maken uw kleding in één week!* bleek gedurende vele jaren een succesformule te zijn.

Terwijl Agnès de winkel openhield, deed Léon samen met zijn ouders de markt. Na zijn ouders en grootouders was hij intussen de derde in lijn die stoffen op de markt te koop aanbood. Omdat maandag voor de ouders geen marktdag was, reed hij die ochtend om 5 uur met de fiets naar de Philipslaan te Korbeek-Lo, keerde met de auto van zijn ouders terug naar de winkel te Leuven om stoffen op te laden en vertrok vervolgens naar de markt van Hannuit.

Zo begon hij geleidelijk aan zelfstandig de markt te doen: maandag Hannuit, dinsdag Tienen, woensdag Vilvoorde, donderdag Aarschot, vrijdag Leuven en zaterdag Sint-Truiden.

In 1964 kocht hij het handelspand in de Mechelsestraat nr. 14 – huidige locatie van de stoffenhandel – voor ongeveer 1.700.000 BEF aan. De voormalige eige-

naars, de familie Desneux, hadden hier voordien jarenlang hun winkel van herenkleding, *Het Modepaleis*, uitgebaat.

Ook dit pand *Jerusalem* of *Herusalem alias den Schoonenmont* (A. Meulemans, *Huizen en straten van het Oude Leuven*, pp. 287–288) geheten, kent een rijk verleden. Zo was er onder andere in de zestiende en zeventiende eeuw een herberg gevestigd en werden er in de achttiende eeuw viskui-
pen verpacht.

Opmerkelijk is wel het Mariabeeld dat de gevel siert. Het gaat hier om een O.-L.-Vrouw van de Zeven Weeën, waarvan de Leuvense kroniekschrijver Hous schrijft dat het tijdens de Franse bezetting in veiligheid gebracht werd bij de heer van Leeuw in het huis *de Gulden Sonne* (huidige nr. 15 en 17) in de Mechelsestraat en op 17 juli 1814, met een plechtige viering terug in zijn nis geplaatst werd.

In 1970 stopte Léon met het maatwerk om zich toe te leggen op de verkoop van stoffen per meter en met afgewerkte kleding. Na meer dan veertig jaar hield hij, in 1998, op met de markten te doen. De collectie in de winkel beperkte zich niet meer tot damesstoffen maar werd uitgebreid met alle mogelijke denkbare stoffen.

Na 50 jaar winkel en huwelijk geeft hij de fakkel – of beter gezegd de schaar – door aan zijn vijf kinderen. Als één van de laatste stoffenzaken te Leuven, houden ook zij het devies *goede kwaliteit aanbieden aan een goede prijs* hoog.

BIEKE JORISSEN

praktische informatie

Salsa! vzw
Samen Actief voor het
Leuvens StadsArchief!

Maatschappelijke zetel
Stadsarchief Leuven,
Rijschoolstraat 4/001
3000 Leuven

www.leuven.be/salsa
salsa@leuven.be

Bestuursleden

Gustaaf Janssens (voorzitter),
Karel Carmeliet,
Marc Carnier,
Luc Grégoire,
Mark Mellaerts,
Hendrik Ollivier

U kan lid worden van Salsa! vzw

door overschrijving van
€ 10 (voor gewone leden) of
€ 25 (voor steunende leden)
op volgend rekening nummer:
068-2420772-67

Dit lidgeld omvat de driemaandelijkse
nieuwsbrief, mogelijkheid tot aankopen
van de eigen publicaties en gratis
toegang tot de activiteiten van de
vriendenkring.

Stadsarchief Leuven

Rijschoolstraat 4/001
3000 Leuven
T 016 30 08 69
F 016 23 40 06
E archief@leuven.be

Openingsuren leeszaal

Dinsdag–woensdag: 9.00 tot 17.00 u
Donderdag: 9.00 tot 20.00 u
Vrijdag: 9.00 tot 16.00 u

Salsa!.doc

C O L O F O N

is een driemaandelijkse nieuwsbrief,
uitgegeven door Salsa! vzw,
de Vriendenkring van
het Leuvens stadsarchief.

Het abonnement is inbegrepen
in de lidmaatschapsbijdrage voor de vzw.

Redactie
Gustaaf Janssens

Redactieadres
Stadsarchief Leuven

Verantwoordelijke uitgever
Gustaaf Janssens
Maria-Theresiastraat 87
3000 Leuven

Foto's
Eric Dewaersegger,
Stadsarchief Leuven

Druk en vormgeving
Drukkerij Leën | Hasselt

Activiteiten van Salsa! vzw

Voorstelling van het vijfde SALSA!-cahier

Op 6 december 2007 houdt SALSA! naar goede gewoonte haar jaarlijkse ledenbijeenkomst. Historica Caroline Vleugels stelt er met een lezing het vijfde cahier voor. Dit boek is volledig gewijd aan het negentiende-eeuwse Werkhuis van Weldadigheid, tussen 1804 en 1866 gehuisvest in het Van Dalecollege.

Exclusieve rondleiding door de stadsarchivarissen

Als nieuwjaarsgeschenk biedt het stadsarchief van Leuven de leden van haar vriendenkring in januari 2008 een exclusieve rondleiding doorheen het archiefdepot aan. De stadsarchivarissen zullen u verrassen met een fascinerend parcours langs onbekende en indrukwekkende archief- en collectiestukken. Hou uw brievenbus in de gaten!

Tentoonstelling over Henry Vandeveld in leeszaal stadsarchief

Van 23 oktober tot en met 9 november 2007 kan u in de leeszaal van het stadsarchief terecht voor een tentoonstelling van het departement architectuur, stedenbouw en ruimtelijke ordening van de KULeuven. Naar aanleiding van de vijftigste verjaardag van het overlijden van architect Henry Vandeveld, die ondermeer tekende voor het complex waar anno 2007 het stadsarchief gevestigd is, worden nooit eerder vertoonde archiefstukken rond de persoon en het werk van Vandeveld getoond.